

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Karl Sveden*
 Härad: *Lunnebo* Adress: *Åla Hammede*
 Socken: *Pjättersyd* Berättat av: *"Lander Sme"*
 Uppteckningsår: *1925* Född år *i Pjättersyds förs.*

Uppteckningen rör *skogsbranden på*
"fjöringshemmanet" Nybygget.

Gården Nybygget var i forna
dagar det bästa "fjärsingshemma-
nät" i Pjätteryds församling.

På gården fanns hela 13 tunland
odlad jord, och detta var något
enastående på en gård av denna
storlek. På gården fanns vidare
ett brännvinsbränneri som gav
ägaren en god inkomst. I slut-
et av 1700 talet ägdes Nybygget
av en mycket rik men orginell
bonde som särskilt ägnade sig
åt brännvinstillverkning.

En dag fick folket i grann-
skapet se en väldig rök stiga
upp i närheten av Nybygget.

Man slängde från sig allt vad

man hade för händer och skyddade till brandplatsen för att "släcka våmmen". Då man kom närmare branden fick man se att den gamla ställiga storskogen på Nybygget fattat eld. Då bönderna andfädda och isrige kommo fram till gården blevo de hjärtligt välkomnade av ägaren, vilken dock tycktes ta det hela med ro. Han menade att man först borde ha en sup innan släckningen började. Detta tyckte bönderna var väl talat, och följden blev att man tog både en två och flera supar, attunder det skogsbranden fick rase bäst

den ville. Då de rusiga bönderna
äntligen begärde sig hjälp för att
bekämpa skogsbranden hade den
na fått en sådan fart att den
var omöjlig att hejda. Resultatet
blev att hela Stybyggata skog
skattade åt förgångelsen. En stor
del av träden brunnne ju y' upp
men de hade liksom skadats
av elden. Agarens något under-
liga beteende att så gott som
"fylla" bönderna då släcknings-
arbetet skulle utföras för sin
förklaring därav att han själva
antänt sin skog och således
ville att den skulle brinna.
Branden som började om våren

släcktes ej förrän sent på hö-
 ten. På vintern anställdes kalare
 för att av brandresterna tillver-
 ka träkol. Som ersättning för
 sitt arbete fick de kalarna taga
 all den kol de frambringat, och
 för att ytterligare uppmuntra
 sina arbetare gav ägaren varje
 arbetare en viss kvantitet brän-
 vin varierande från $\frac{1}{2}$ till 1 stap-
 allt efter som de kolade mycket eller
 litet. Då våren kom satte ägaren
 potater på det avbrända området,
 och fick en jätteskörd av dessa
 för brännvinsbränning, så vittliga pro-
 dukterna. Då skogen ej hade stort värde
 i äldre tid tjänade bonden på den
 stora skogsbranden.